

Institut, saa maa jeg bemærke, at der ogsaa stod hæderlige Mænd i Spidsen for det andet Institut og ligeledes for det tredje, som er mislykket, og for vort eget Institut, der laante Penge ud i Sødal, stod ogsaa hæderlige Mænd i Spidsen; dette er allsaa slet ikke Noget, der alene kan give Sikkerhed. Jeg har ikke det Mindste mod Concurrence med de øvrige Foreninger; jeg har imod, at der bliver mange Creditforeninger, men jeg holder ikke for, at man skal forhindre dem ved at nægte dem, der forlange det, Net til at stifte saadanne Foreninger. Om det i Grunden er heldigt og rigtigt for Sagen selv at oprette saadanne Foreninger, lader jeg være de Herrer's egen Sag; men Grunden til, at jeg ønsker, at denne Sag maa blive nøie overveiet, førend den kommer videre, er den, at jeg frygter, at vi ellers skulle komme til slette Baner med Hensyn til Sager af denne Natur. Hvortil behøves i Grunden dette Lovforslag, naar det slet ikke indeholder Andet end det, her foreligger? Det er den allerbesynderligste Form at sige: Vi stille Indvigningsministeren frem paa vore Begne til at handle med fuld Frihed og stifte et nyt Creditinstitut. Det, at den ærede Minister har seet Forslaget dertil og er enig i dets Bestemmelser, er ikke i Almindelighed tilstrækkeligt til, at vi i saa vigtige Sager gribe til at sige: Saa er det godt.

R. Pedersen: Jeg er vis paa, at Forslagsstillerne ikke kunne have det Allermindste imod, at Forslaget prøves i et Udvalg, da jeg er overbevist om, at dette snart vil kunne ende sit Arbejde. Jeg holder mig tillige forvisset om, at Udvalget vil finde Udkastet til de Statuter, som agtes bragte ilide ved denne Lov, saa betryggende, som de vel overhovedet kunne gives. Den Modstand, der nu er reist mod denne Lov, har unægtelig forundret mig, efterat der ved denne Sags 1ste Behandling ikke er blevet ytret et eneste Ord derom. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amis 2den Valgkreds (Tscherning) over-

hovedet betragter Creditforeninger eller Laaneanstalter med noget mistænkelige Dine. Han yttrede før, at der har været Tider, hvor man, naar man reiste paa Landeveiene og kom forbi et Auctionslocale, kunde, ved at gaae ind og byde nogle saa Rigsdalere, blive Landeiendomsbesidder. Dette kan gjerne være; men jeg haaber dog, at hverken det ærede Medlem eller jeg nogensinde skal opleve saadanne Tider igjen. Hvis man vilde nære en saadan Tanke, saa skulde man overhovedet gjøre Alt, hvad der stod i Ens Magt, for at fraraade i nogetsomhelst Tilfælde at laane Penge i faste Eiendomme og særligt i Landeiendomme; men jeg troer dog ikke, at man ønsker dette, og heller ikke, at det vilde være det Allerheldigste for dem, der havde Penge at laane ud. Hvad er Hensigten med det Laaneinstitut, der her agtes oprettet? Det er at staffe Landeiendomsbesidderne saa sikre og billige Laan, som det vel er muligt. Vi have en Creditforening iforveien, som ofte nok er nævnt iasten, og vi vide, at dens Papirer ikke staae i nogen overordentlig høi Cours; derimod have vi et Exempel fra Thyen, hvor der ved Siden af den anden er en Creditforening, hvis Obligationer staae i en bedre Cours. Naar man nu vilde opnaae Hensigten, nemlig at staffe Landeiendomsbesidderne saa betryggende og tillige saa billige Laan som muligt, saa ligger jo deri alene en Opfordring, for ikke at søge en ligesvem Forpligtelse for dem, der udarbejde Udkastet til Statuterne for en saadan Forening, til at gjøre visse saa strenge overfor Debitorerne, som det vel er muligt, for at Foreningen kan vinde Tillid hos Publikum. Hvis ikke dette blev Tilfældet, saa forseiledes Hensigten aldeles, saa vilde man komme til det ganske modsatte Resultat af det, man ønskede, ved nemlig at kaste Papirer paa Markedet, som Folk ved nærmere Bekjendtskab vilde vige tilbage for. Nu at standse 2den Behandling, vil jeg dog ikke ansee for rigtigt. Jeg troer ikke, at der vil være saa overordentlig store Ændringer at gjøre i de Statuter, der nu ligge for som Forslag, at